AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
Österreich, 12. Jh.
Seite 25v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

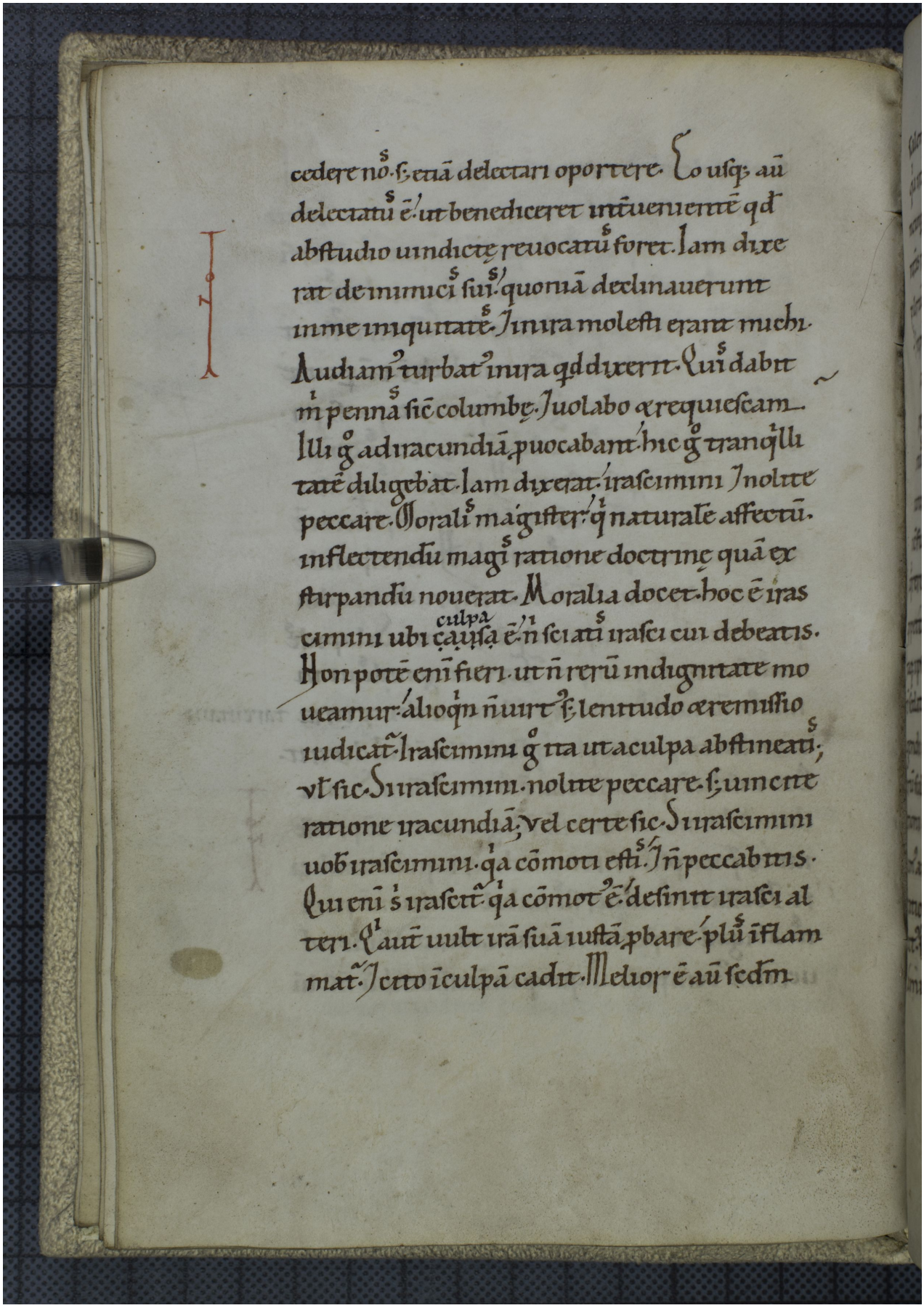

cedere nos. s; etiā delectari oportere. Eo usq; aū
delectatus ē. ut benediceret intuenientē qd
abstudio uindictę reuocatus foret. Iam dixe
rat de inimicis suis. quoniā declinauerunt
in me iniquitates. In ira molesti erant michi.
Audiamus turbatus in ira qd dixerit. Quis dabit
mi pennas sic columbę. Iuolabo ꝛ requiescam.
Illi ergo ad iracundiā ꝓuocabant. hic ergo tranquilli
tatē diligebat. Iam dixerat. irascimini Inolite
peccare. Moralis magister. qui naturalē affectū.
inflectendū magis ratione doctrinę quā ex
stirpandū nouerat. Moralia docet. hoc ē iras
cimini ubi culpa ē. nisi sciatis irasci cui debeatis.
Non potē enī fieri. ut nō rerū indignitate mo
ueamur. alioqn nō uirtus s; lenitudo ꝛ remissio
iudicatur. Irascimini ergo ita ut a culpa abstineatis;
vl sic. Si irascimini. nolite peccare. s; uincite
ratione iracundiā; vel certe sic. Si irascimini
uob irascimini. qa cōmoti estis. In nō peccabitis.
Qui enī sibi irascitur. qa cōmotus ē. desinit irasci al
teri. Qui autē uult irā suā iustā ꝓbare. plus īflam
matur. Icito īculpā cadit. Melior ē aū scdm